

Rozprawa doktorska pt.

“Ocena częstości występowania objawów otolaryngologicznych, ogólnych oraz miana przeciwciał anti-SARS-CoV-2 w przebiegu infekcji COVID-19.”

Streszczenie

Koronawirus SARS-CoV-2 po raz pierwszy pojawił się w Chinach w grudniu 2019 roku, jego szybkie rozprzestrzenianie się spowodowało ogłoszenie pandemii COVID-19 przez Światową Organizację Zdrowia w marcu 2020 roku. W tym samym czasie pojawił się pierwszy przypadek infekcji w Polsce. Wirus ten spowodował wiele strat demograficznych i gospodarczych, a jego obecność jest nadal aktualnym problemem zdrowotnym, dlatego potrzebne są badania usprawniające diagnostykę, prewencję i leczenie COVID-19. Wiele objawów infekcji SARS-CoV-2 jest objawami otolaryngologicznymi, a częstość ich występowania różni się między publikacjami. Podobna rozbieżność występuje w wynikach dotyczących poziomu przeciwciał anti-SARS-CoV-2 w osoczu ozdrowieńców COVID-19. Powodem tego może być mnogość czynników wpływających na wyniki jak płeć, choroby współistniejące czy szerokość geograficzna, a co za tym idzie, obecność innej mutacji wirusa. Badania przedłożone do rozprawy doktorskiej zostały przeprowadzone na populacji polskiej, nieobciążonej chorobami współistniejącymi, a poziom przeciwciał został oznaczony w różnym czasie od infekcji. Dane zostały zebrane w czasie przed pojawieniem się w Polsce szczepienia przeciwko koronawirusowi 2019, toteż przeciwciała w osoczu ozdrowieńców powstały wyłącznie w przebiegu przebytego zachorowania.

Cel pracy

Celem przeprowadzonych badań było określenie częstości występowania objawów otolaryngologicznych w przebiegu COVID-19 u pacjentów w rejonie pomorskim, ocena okresu od zachorowania w którym osocze ozdrowieńców zawiera największą ilość przeciwciał anti-SARS-CoV-2, selekcja ozdrowieńców COVID-19 będącymi najlepszymi dawcami osocza, badanie korelacji ciężkości przebiegu infekcji z poziomem przeciwciał anti-SARS-CoV-2 oraz określenie korelacji danego objawu otolaryngologicznego z mianem przeciwciał anti-SARS-CoV-2.

Materiał i metody

Metodologia przeprowadzonych badań, użyte materiały, grupa badawcza i metodyka analizy statystycznej została opisana w artykułach przedłożonych do rozprawy doktorskiej.

Wyniki

Publikacje wyodrębniły zmęczenie oraz bóle mięśni i stawów jako najczęstszy objaw ogólny, a zaburzenia węchu i smaku jako najczęstszy objaw otolaryngologiczny. Poziom przeciwciał anti-SARS-CoV-2 w osoczu ozdowieńców najszybciej wzrastał do dwóch miesięcy po infekcji, a wyższe miana przeciwciał odnotowano u mężczyzn niż u kobiet, z ciężkim przebiegiem choroby koronawirusowej 2019 oraz u osób powyżej średniej wieku badanych. Przeprowadzone badania udokumentowały korelację występowania objawów otolaryngologicznych z poziomem przeciwciał, nie odnotowano jej natomiast w odniesieniu do płci.

Wnioski

- Najczęstszym objawem ogólnym COVID-19 jest zmęczenie i ból mięśni i stawów.
- Najczęstszymi objawami otolaryngologicznym COVID-19 są zaburzenia węchu i smaku, suchy kaszel, ból gardła, duszność i wirowe zawroty głowy.
- Największy wzrost przeciwciał anti-SARS-CoV-2 obserwowano do 59 dnia po okresie izolacji.
- Zaobserwowano rosnący trend miana przeciwciał anti-SARS-CoV-2 w zależności od czasu od zakażenia.
- Zaobserwowano wyższe miana przeciwciał anti-SARS-CoV-2 w grupie powyżej średniej wieku badanych.
- Optymalnym dawcą osocza jest ozdowieńca płci męskiej powyżej 39. roku życia, po ciężkim przebiegu infekcji COVID-19.
- Wiek badanych wpływa na występowanie zaburzeń węchu i smaku.
- Zaburzenia węchu i smaku częściej występowały u młodszych pacjentów, a oznaczone miano przeciwciał było niższe, co kontrastowało z wyższym mianem przeciwciał związanym z suchym kaszlem, dusznością i zawrotami głowy.
- Nie wykazano statystycznie istotnych różnic między płcią a występowaniem jakichkolwiek objawów laryngologicznych COVID-19.

